

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

**„НАУКА, ОСВІТА,
СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців

**17-18 травня 2007 року
м. Рівне**

Рівне – 2007

УДК 001+37+316.3

ББК 72

Н 34

Рецензенти:

С.С. Пальчевський – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Рівненського державного гуманітарного університету

А.Я. Бомба – доктор фізико–математичних наук, професор кафедри інформатики та прикладної математики Рівненського державного гуманітарного університету

Н 34 Наука, освіта, суспільство очима молодих: Матеріали II Всеукраїнської науково–практичної конференції студентів та молодих науковців 17–18 травня 2007 року, м. Рівне. – Рівне: РВВ РДГУ, 2007. – 206с.

Збірник містить матеріали доповідей студентів, магістрантів, здобувачів, аспірантів, вчителів та викладачів провідних ВНЗ України. В публікаціях висвітлені актуальні питання педагогіки, психології, методики викладання окремих дисциплін у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах, особливості розробки та використання в освіті, науці, інших галузях прикладного програмного забезпечення.

Для студентів та магістрантів вищих навчальних закладів, вчителів та психологів загальноосвітніх навчальних закладів, наукових та педагогічних працівників.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 27.04.2007р.)

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2007

© Автори, 2007

Володимира біля ста років носили тризуб. Але в середині XII століття раптом знову з'явився двозуб. Пізніше, з розпадом Русі, тризуб зовсім був забутий і відроджений тільки у 1918 році з ініціативи Михайла Грушевського. До речі, ще один історичний парадокс: нинішній тризуб змальований не з київської, а з новгородської монети Ярослава Мудрого. Справа в тому, що київські монети робили якісь місцеві ремісники, і вони виконані досить грубо. А в Новгороді працювали дійсні майстри, запрошені через границю, і в них на штампі тризуб промальований дуже добре.

До речі, монети (такі, якими ми звикли користуватися в повсякденному побуті), потрапили в Стародавню Русь із інших сусідніх країн. Можна припустити, що одними з перших були монети, які карбувалися в Арабському халіфаті – велетенській державі Стародавнього Сходу. На користь такого припущення свідчить і назва однієї з грошових одиниць наших предків – нагати. Це слово походить від арабського «накада» – сортувати гроші, добирати найкращі екземпляри. Такий добір був необхідним тому, що монети з часом стиралися і втрачали свою первісну вагу. Крім того, не рідкісними були випадки, коли правителі деяких держав, провінцій навмисне псували монети, додаючи при їх карбуванні до коштовних металів різні домішки, так звану легатуру. Отож нагд (слов'янська нагата) – це повноцінна, добірна монета. А звичайна – найпоширеніша в стародавніх арабів – «дирхем» у Київській Русі називався купою.

Вартість її була високою і користувалися нею при взаємних розрахунках досить багаті купці, дружинники, бояри, князі. При укладанні невеликих торговельних угод купу, чи дирхем, доводилося різати надвоє, а то й начетверо. І понині – при археологічних розкопках знаходять скарби, в яких поряд із цілими монетами зустрічаються їх половинки й четвертинки. Ось тому, що монети доводилося різати, одну з грошових одиниць і називали різаною. В IX столітті вона дорівнювала половині куни, а от вевериця – найдрібніша грошова одиниця – половині або третині різаної. В XII столітті, оскільки куна стала значно меншою, вона за своєю вартістю зрівнялася з різаною, й остання зникла із вжитку.

У стародавніх слов'ян були в обігу також візантійські монети: срібний міліарісій, золотий солід, значно рідше – мідний фоліс. Використовувалися також денарії спершу Римської імперії, згодом інших європейських країн. У ті часи вважалося, що карбування власних монет надзвичайно підносить авторитет держави та її правителя. Тож за Володимира Святославовича (того, що ввів християнство на Русі) були викарбувані власні срібники (срібляники) і златники, які мали дуже велику вартість. Надзвичайно витонченим карбуванням вони засвідчили талановитість давньоруських майстрів, по праву вважаються чудовими пам'ятками вітчизняної культури. На вправно виконаній монеті було вибито родовий знак Рюриковичів, портрет князя і напис: «Владимир на столе (тобто на престолі), а се его злато (серебро)».

Ці монети і справді послужили утвердженню суверенності Київської Русі, ставили її в один ряд з великими країнами Сходу і Заходу. Були вони в обігу не лише за князювання Володимира Святославовича, а й Святополка Окаянного, Ярослава Мудрого. Економічний ефект від карбування златників і срібників був, однак, не дуже значний, за кількістю і якістю срібла останні поступалися перед арабськими дирхемами, чи то купами, і зрештою не витримали конкуренції з ними.

Минали тисячоліття і віки, мінялися грошові системи, поступово зникла з ужитку гривня, та ближче до наших часів відродилася в гривенику чи в гривенному. Так у XVIII столітті стали називати дрібну срібну монету вартістю в 10 копійок. А от златник, срібник, куна, як і нагата, різана, вевериця, лишилися тільки в літописах, інших старовинних документах, які нині вивчають історики і які стали свідками тієї далекої пори.

Список використаних джерел

1. Вожегов Г. Безмолвные проповедники: Очерки истории денег. – Омск, 1992. – 143 с.
2. Гроші // Енциклопедія українознавства. – Львів: Молоде життя, 1993. – Т.2. – С. 447–450.
3. Зварич В. Нумізматичний словник. – Львів: Вища шк., 1972. – 148 с., 52 табл.
4. Котляр М. Грошовий обіг на території України доби феодалізму. – К.: Наука. Думка, 1971.
5. Янин В. Денежно-весовые системы русского средневековья. Домонгольский период. – М.: Изд-во МГУ, 1956. – 207 с.

УКРАЇНА В ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Василь Желізняк, студент

Гур'янова І.Е. ст. викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Процес глобалізації став незаперечною характеристикою суспільства XXI століття. В сучасній суспільно-політичній філософській літературі це явище визначається по-різному, тому що глобалізм явище складне, багатомірне, суперечливе, включає в себе різні складові. Так, „Новейший философский словарь” дає таке визначення глобалізму: „Глобалізм – междисциплинарное исследование новых русловий эволюции жизни на планете, связанных с общими тенденциями цивилизации” [3, с.150]. Видомий вчений Панарін А.С. в своїй праці „Вызов глобализма” визначає глобалізм „як ідеологію (і політику) світової еліти (фінансової олігархії і транснаціональних корпорацій), що спрямована на утвердження тотальної економічної влади над всіма сферами соціального життя, на економічне і політичне панування у планетарному масштабі [4, с.65]. Саме виходячи з останнього визначення ми і будемо аналізувати, яким є становлення України в глобалізаційному процесі сучасності. Глобалізація економіки прискорила створення могутніх транснаціональних компаній, вплив яких відчувається не тільки на уряди “сильних” країн, але й на уряди країн, ринки яких розвиваються.

Неоднорідність, неоднаковість економічного розвитку країн веде до певних об'єднань заради виживання та полегшення життя у країнах, що розвиваються.

Супердержава Сполучені Штати Америки за останні десятиліття XX століття спочатку акумулювала та інтегрувала кадровий, інтелектуальний, науково-технологічний, фінансовий, виробничий потенціал Заходу, ефективно використала природні ресурси Земної кулі як протизвагу соціалістичній системі, а потім, після краху Радянського Союзу, ще більше зміцнила свою могутність і свій вплив у світі за допомогою глобалізації, яка стала новою формою імперіалізму XXI століття. [2, с.80–81]

На початку третього тисячоліття перед кожною державою постало запитання, чи спроможна вона реально конкурувати із країнами „золотого мільярда”, чи буде вона фінансово залежна і яку стратегію розвитку їй обрати? Тому, щоб зрозуміти до чого може привести нинішній курс реформ, та яким шляхом іти, потрібно провести аналіз на основі проблем геоekonomіки та геополітики. Сьогодні на карті світу виділяються кілька супер-етносів, які знаходяться у постійному стані розвитку та інтеграції: Західна Європа, Китай, Індія, слов'янсько-православний світ та мусульманський світ. [5, с.58]

Кожне з цих об'єднань намагається мати ядерну зброю, створює спеціальні інститути, що координують економічні, політичні, культурні процеси в об'єднанні та сприяють розширенню сфер впливу. В цьому контексті особливий інтерес становлять постсоціалістичні країни, до яких належить і Україна, з її виключним географічним положенням, багатими природними ресурсами та великим ринком збуту. З точки зору економічного розвитку багатства у світі сформувались два полюси: „країни золотого мільярда”, тобто розвинуті країни та периферія світового господарства. „Країни золотого мільярда” споживають 80% природних ресурсів, що видобуваються на земній кулі, з яких 40% США забирають собі.

Розвинуті країни в 60–ті роки XX століття, перш за все Західна Європа, нав'язали світу свою ідеологію розвитку: лібералізацію та відкритість суспільства, яка виявилась для них дуже корисною. Отже, ця політика дозволила їм збагатитись, а нерозвинутим країнам, які піддалися такій політиці, потрапити в кабалу до Заходу.

Це співвідношення зайвий раз доводить справедливість першої основної теореми Паретто: „Через обмежені ресурси на земній кулі, якщо якась країна чи фірма збагачується, то лише завдяки збіднінню інших”. Західна „допомога” Україні, яку надавали такі міжнародні фінансові інститути як – Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, а саме через інститути іноземних радників – консультантів, нав'язали Україні нинішній курс реформ, що є шляхом до однофакторної моделі вільного ринку – максимізації прибутку, моделі ринку Адама Сміта (XVIII ст.), Чиказької школи (XIX ст.). Відповідно, до першої основної теореми Паретто можна констатувати – чим більшим буде зубожіння українського народу, тим більшим буде збагачення Заходу. Так, 20 млрд. доларів США, які „втєкли” за кордон через офшорні зони, успішно інвестували економіку Заходу чи повертались в Україну у вигляді іноземних капіталовкладів. 92% імпортованих товарів на ринку – це теж великий успіх реформ в інтересах Заходу [1, с.58].

Якщо Україна стартувала в реформи, перебуваючи в першій 20 –ці найбільш розвинувтих країн світу, то за останні втрачені десятиліття, ми можемо сказати, що це було десятиліття обвальної економічної кризи, яка за собою повела моральну, соціальну, а головне духовну кризу. Один лише факт, який ніхто не зможе відмінити – ми втратили майже 75% досягнутого за станом на 01.01.91р. обсягу валового внутрішнього продукту, посівши місце уже далеко за сотою за якістю людського розвитку і за рівнем виробництва ВВП на душу населення, відкотилися до групи країн, що розвиваються і розвиваються погано. Тому в оцінці цього десятиліття ми не можемо обійти трьох синтетичних наслідків і проблем – це бідність, бездуховність, безнадія. Тотальна бідність у багатющій Європейській країні, за яку світові імперії боролись століттями, як за найбільший приз, отримавши незалежність, не змогла нею правильно розпорядитися, ставши нікому не потрібною.

Відбулось це через антинауковий характер, помилковий з точки зору економічної думки тих рекомендацій та вимог, які довели і ставили Президенту і Уряду іноземні радники – консультанти, що відобразалося в меморандумах між Урядом України і МВФ, який був створений для протидії недосконалості вільного ринку, але МВФ уже багато років чинить якраз навпаки; ціль Фонду – це ввести в цілому світі беззастережно вільні ринки. [2, с.80]. Цей підхід МВФ давав результати шкідливі для країн, яким повинен був допомагати. І Україні, щоб вийти з кризи, щоб перейти до стану економічного зростання, звичайно, потрібні були інвестиції, в тому числі іноземні, які надавав МВФ за виконання певних умов, реалізація яких лише поглибило економічну кризу в Україні, відлякавши приватних інвесторів. Тому потрібно розробити свою програму виходу з кризи та економічного зростання України без участі іноземців (радників МВФ і СБ), створити свою „Національну програму відродження України”.

Із досвіду виходу із кризи США, Японії, Німеччини та прогресу розвинувтих країн маємо висновок: із кризи можна вийти тільки на основі політики протекціонізму – підтримки свого виробника та захисту свого ринку.

Щодо нового курсу реформ, то в цілому у суспільстві можливі три шляхи розвитку, якщо врахувати, що в XX столітті суспільство сформувало дві крайнощі свого розвитку: державний соціалізм та класичний (дикий) капіталізм. Між цими крайнощами знаходиться простір змішаної економіки – моделі розвинувтих країн. В тому ж XX столітті крайнощі себе вичерпали – спочатку класичний капіталізм (вільний ринок) під час кризи США 1929 – 33 рр., а потім, в кінці XX ст., державний соціалізм. Отже, суспільство має три шляхи розвитку: два назад, до крайнощів: до державного соціалізму та до класичного капіталізму (вільного ринку) і один – уперед, до моделі змішаної економіки, до моделі розвинувтих країн. Зазначимо, що розвинувті країни виштовхують всіх, хто не входить до їх кола, на периферію світового господарства, до „периферійного” капіталізму. При цьому і в тій і в іншій крайнощах розвитку з однаковою легкістю встановлюються тоталітарні режими. Особливістю

країн “периферійного” капіталізму є те, що розвинені країни сприяють прямо чи опосередковано встановленню диктаторських режимів в них, створюючи одночасно міфи про підтримку і розвиток демократії, про відстоювання прав людини. Наприклад, диктаторський режим Піночета в Чилі був встановлений за сприяння МВФ.

Отже, для того щоб ввійти в коло розвинених держав, а не йти на периферію світового господарства, потрібно в економіці, політиці та культурі відтворювати всі ознаки розвинених держав:

*розвиток на основі сукупності економічних теорій, серед яких провідною є українська інноваційна теорія;

*не протиставлення, а органічна єдність ринкової саморегуляції та державного регулювання економіки;

*розвинена демократія, незалежність і патріотизм засобів масової інформації;

*заборона продажу землі іноземцям, обмеження іноземних інвестицій в свої фірми;

*використання національної ідеї, національних інтересів як ідеології розвитку країни;

*збереження незалежності і керованості в політиці, економіці та культурі, забезпечення всіх умов для національної безпеки;

*політика односторонньої лібералізації зовнішньоекономічної діяльності по відношенню до країн, ринок яких завойовується з одночасним захистом свого ринку та підтримкою свого виробника тощо.

Потрібно враховувати подвійну мораль Заходу. Захід ніколи не проводив у себе реформи за моделлю МВФ. Це рецепт Заходу для слаборозвинених країн. Всі ті країни, які досягли успіхів в економічному розвитку, ніколи не співпрацювали із МВФ. Всі ті, хто виконують умови МВФ, крім боргів та фінансового залежності, нічого не мають. Чехія, Словенія досягли успіху тільки після того, як відмовились від умов МВФ. Успішне включення України в європейські і глобальні процеси можливе лише за умови відмови від ідеї „наздогнати – перегнати”. Україна у найближчому майбутньому першої чверті ХХІ століття неспроможна наздогнати Америку і Європу за рівнем міжнародної конкуренції, виробництва ВВП на душу населення, продуктивності праці, ефективності виробництва. Відновлення рівнів 1991 року гонка натурально-фізичних показників економіки України безперспективні. Інтеграція України в глобальний простір повинна бути побудована на максимальному використанні інформаційних, інтелектуальних ресурсів і наявного науково-технічного потенціалу, який зберігся ще у цілому ряді секторів (космос, радіоелектроніка, авіабудування, виробництво танків, суднобудування, електрозварювання, нові матеріали і тд.). Проте таке виробництво потребує високого рівня інтеграції, а це вже проблема державного менеджменту і міжнародної кооперації. [1, с.13–14]

Але перед тим потрібно: покінчити з клановим капіталізмом, зруйнувати „податкову” імперію, яку створили в країні; створити сприятливий інвестиційний клімат і законодавче поле, що дозволить залучити як зовнішні так і внутрішні джерела інвестицій. Виконання всіх цих завдань дозволить Україні здійснити економічне диво і увійти в коло розвинених держав, що перетворить її з об’єкта міжнародних відносин у суб’єкт і рівноправного партнера.

Україна повинна зробити власний вибір.

Список використаних джерел

1. Білоус О.Г. Глобалізація і національна стратегія, –К.: ВО „Батьківщина”, 2001.
2. Коропецький І.С. Теперішня глобалізація – панацея від лих економіки чи нове лихо? (Думки з приводу оліїє книжки) //Сучасність. –2003. – №5
3. Новейший философский словарь. – Мн., 2001г.
4. Панарин А.С. Вызов глобализма – М., 2000г.
5. Паньков А. Всесвітня Римська імперія // Сучасність. – 2003. – №5.

ВИНИКНЕННЯ ВИШЕГРАДСЬКОГО ТРИКУТНИКА І ПРИЙНЯТТЯ ДЕКЛАРАЦІЇ.

Іванченко Олександр Володимирович, аспірант

Постоловський Р.М., канд.іст.наук, проф.

Рівненський державний гуманітарний університет

12-15 лютого 1991 року у Вишеграді столиці Угорщини, відбулася друга зустріч президентів, міністрів закордонних справ і прем’єрів Угорщини, ЧСФР і Польщі. У підписаній 15 лютого 1991 року у Вишеграді „Декларації про співпрацю Речі Посполитої Польщі, Чеської і Словацької Федеративної Республіки та Угорської Республіки у прагненні до європейської інтеграції”, сторони заявили, що схожість, сформована десятиліттями, визначає трьом державам принципово схожі цілі:

- повне повернення державної незалежності, демократії і свободи;
- ліквідацію всіх існуючих суспільних, економічних і духовних проявів тоталітарної системи;
- будови парламентської демократії, сучасної держави права, дотримання прав людини і її основних свобод;

• створення ринкової економіки;

• повне входження у європейську політично – економічну систему, систему безпеки і законодавства.

„Тотожність цілей – як зазначено в декларації, - а також схожість шляхів їх втілення ставить всі сусідні держави перед ідентичними завданнями. Координація зусиль (з урахуванням національної специфіки) збільшує шанси на досягнення потрібних результатів і наближує реалізацію намічених цілей. Зручну базу для інтенсивного розвитку співпраці забезпечують схожі значущі зміни, що відбуваються у державах, традиційна, історична система їх взаємних контактів, культурна та духовна спадщина та спільне коріння релігійних

ЗМІСТ

Секція 1. Молодий педагог

1. <i>Аблаєва З.Р.</i> Соціально – філософские проблемы компьютеризации	3
2. <i>Аблітарова А.Р.</i> Проблеми формування полікультурної компетентності дошкільників в умовах трансформаційних процесів	4
3. <i>Аблязізова Г., Анафієва Э.Р.</i> Двухязычное образование младших школьников в поликультурном пространстве.	6
4. <i>Анафієва Е.Р.</i> Проблема формування вимовних умінь та навичок у молодших школярів.	8
5. <i>Балдинюк О., Побірченко Н. С.</i> Шляхи оптимізації культурно – дозвіллевої діяльності підлітків	10
6. <i>Бекирова Л.Э.</i> Особенности формирования готовности учителей начальных классов к применению интерактивных технологий обучения.	12
7. <i>Білик О., Яциур М. С.</i> Інтерактивні технології в профорієнтаційній роботі з учнями початкових класів.	14
8. <i>Борисюк І.А., Коваль В.В.</i> Методика проведення нестандартних уроків з математики.	15
9. <i>Войтович І.С.</i> Застосування психологічних тестів для дослідження рівня сформованості пізнавальних умінь.	17
10. <i>Войтович О.П.</i> Впровадження і розв’язування міжпредметних пізнавальних задач з фізики.	18
11. <i>Гаврюсєва Т.</i> Методика розробки тестових програм для використання в умовах кредитно – модульної системи навчання.	19
12. <i>Галатюк Ю. М.</i> Про гуманізацію вивчення природничих дисциплін в сучасній школі	20
13. <i>Герасименко Т.</i> Соціально – педагогічні перетворення в контексті дошлюбної підготовки молоді.	21
14. <i>Глинюк І., Войтович І.С.</i> Підвищення інтересу до вивчення хімії в загальноосвітніх закладах.	22
15. <i>Дикало В.І., Комаровська О.А.</i> «Національне виховання» та «етновиховання» в сучасній етнопедагогіці.	24
16. <i>Дорожко Т., Гавриш І.В.</i> Особливості конструювання занять евристичного типу	25
17. <i>Дякович Л.А., Яциур М.С.</i> Роль політехнічних загальнотрудових вмінь в професійному самовизначенні учнів основної школи	26
18. <i>Євтушенко Н.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інтерактивних технологій при формуванні політехнічних знань та вмінь в учнів 8 – 9 класів на заняттях трудового навчання	27
19. <i>Зброжек Д., Яциур М.С.</i> Застосування методу проєктів у трудовій підготовці учнів основної школи.	29
20. <i>Зель І.О., Дубровська Л.О.</i> Професійна комунікативна компетентність спеціалістів гуманітарного профілю та її значення у підготовці майбутніх андрагогів	30
21. <i>Карпенко Н., Палій О.А.</i> Інтеграція змісту освіти як один з шляхів формування професійної компетентності фахівців дошкільної галузі: досвід Швеції	31
22. <i>Катинська Л., Семенов О.О.</i> Педагогічні задачі як засіб реалізації принципу фундаментальності в професійній підготовці майбутнього учителя.	33
23. <i>Ковальчук Т.П., Костюк М.П.</i> Принципи мінімізації ризиків навчально – виробничого травматизму.	35
24. <i>Козак Є.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інноваційних технологій навчання в зош на заняттях з трудового навчання.	37
25. <i>Козлюк О.А.</i> Вплив сім’ї на формування гуманістичного спілкування у старших дошкільників.	39
26. <i>Крайчук О.В., Соколовська О.П.</i> Вивчення вищої математики студентами нематематичних спеціальностей у контексті Болонського процесу	40
27. <i>Кривець С., Падул Н.О.</i> Теоретичне обґрунтування критеріїв та ознак сформованості інформаційно – пошукової компетентності майбутніх учителів.	41
28. <i>Кудусова А.Ш.</i> Сложности теоретического моделирования гуманистической направленности будущих учителей начальных классов.	43
29. <i>Левченко В.Я.</i> Електронний секундомір для шкільного демонстраційного експерименту.	45
30. <i>Лупенко – Ковтун С.М., Мартіросян Л.А.</i> Нестандартний урок в інтерактивному режимі.	46
31. <i>Матвєєва Н.</i> Школи передового педагогічного досвіду на службі молодим учителям.	48
32. <i>Матвійчук А.Д.</i> Концентроване навчання вищої математики студентів з особливими потребами.	50
33. <i>Матвійчук Н., Сілков В.В.</i> Застосування мультимедійних програмних засобів на уроках математики.	51
34. <i>Мирончук Т., Войтович І.С.</i> Організація хімічних досліджень в домашніх умовах.	53
35. <i>Момотюк Л.Б., Євтух М.Б.</i> Педагогічні умови громадянського виховання молодших школярів.	54
36. <i>Мусяця Л., Сілков В.В.</i> Задачі, як реалізація поставленої мети завдання. Творча робота над ними.	56
37. <i>Павлюк, Р., Сулаєва Н.В.</i> Креативність та педагогічні технології у контексті сучасності.	57
38. <i>Падалка О.І.</i> Формування пріоритетних цінностей у майбутніх вихователів.	58
39. <i>Пархомець Ю., Галатюк Ю.М.</i> Експериментальні задачі в структурі лабораторних робіт з фізики.	59
40. <i>Сейдаметова Л.Н.</i> Психолого – физиологические основы межпредметных связей в обучении.	60
41. <i>Сидяк Ю.С., Мислінчук В.О.</i> Технологічні особливості тематичного контролю знань учнів у контексті програмованого вивчення фізики.	61
42. <i>Сілков В.В., Сілкова Е.</i> Деякі аспекти технології переходу на кредитно – модульну систему підготовки вчителів початкових класів.	63

43. <i>Стасьонюк О., Левківський М. В.</i> Науково – дослідницька робота учнів шкільних лісництв у системі профорієнтаційної роботи: досвід Житомирської області.	64
44. <i>Страхонюк І. П.</i> Формування професійних інтересів і намірів	66
45. <i>Троцюк М., Семенов О.С.</i> Ієрархія ціннісних орієнтацій студентів педагогічного коледжу	69
46. <i>Холод О.В., Поніманська Т.І.</i> Педагогічні умови соціалізації дітей 6 – 7 року життя, які виховуються в дитячому будинку.	72
47. <i>Челишкіна О.В.</i> Формування професійної спрямованості учнів у процесі трудового навчання	73
48. <i>Шабаліна В., Сварковська Л.А.</i> Теоретичні аспекти використання дидактичних ігор у процесі навчання молодших школярів.	76
49. <i>Шевчук О., Побірченко Н.С.</i> Педагогічні аспекти діяльності колеги Павла Галагана (1871–1920рр.)	77
50. <i>Якобчук А.Л., Юсенко А.С.</i> Формування культури праці і реалізація ресурсозберігаючих технологій учнів.	78
51. <i>Янчук В.В., Сингаївський Д.В.</i> Формування конструкторських умінь та навичок у старшокласників.	79
52. <i>Сяська І.О.</i> Дослідження рівнів сформованості екологічної свідомості старшокласників.	81
53. <i>Дем'яненко І.</i> Використання положень гуманітарної педагогіки як передумова збереження психологічного благополуччя суб'єктів навчального процесу.	85

Секція 2. Молодий психолог

54. <i>Волювач О.С., Шевченко Н.Ф.</i> Професійне самовизначення як смисл професійної діяльності	88
55. <i>Галицька О., Татенко В.О.</i> Про актуальність суб'єктно – вчинкової парадигми при дослідженні особистісної зрілості.	89
56. <i>Димченко Н.</i> Формування психологічної готовності майбутніх менеджерів – економістів до професійної діяльності.	90
57. <i>Зелінська О., Бурдяк В.І.</i> Протестний потенціал демократичних трансформаційних процесів українського суспільства.	91
58. <i>Колесник О.М., Горська Г.О.</i> Особистісна підготовка практикуючого психолога.	92
59. <i>Куликовська Н.</i> Функціонування емотивного компонента в семантиці гендерно маркованих фразеологічних одиниць.	94
60. <i>Міньков Д.</i> Деякі аспекти соціалізації підлітків у позашкільних навчальних закладах	95
61. <i>Мосол Н.</i> До питання формування особистісної готовності до вибору професії психолога.	97
62. <i>Остапчук Н.О.</i> Виховання моральних якостей дитини за допомогою метафори.	98

Секція 3. Молодий природодослідник

63. <i>Белеля М, Мельник В.Й.</i> Дослідження якості води р. Іква.	100
64. <i>Кілюшик Т., Грюк І. Б.</i> Переваги і недоліки використання генетично модифікованих продуктів.	101
65. <i>Костолович М., Клименко М.О.</i> Екологічний стан природних ресурсів боліт Полісся	102
66. <i>Кравчук В., Мельник В.Й.</i> Проблеми забруднення атмосферного повітря міста Рівне автотранспортом.	103
67. <i>Максимець Оксана, Грюк І. Б.</i> Морфологічні зміни сосни звичайної (<i>Pinus Sylvestris L.</i>) як індикатор радіаційного забруднення.	104
68. <i>Мантула М.В., Мельник В. Й.</i> Дослідження якості води річки Устя.	106
69. <i>Олексюк В., Шпак В.І.</i> Життя, віддане науці (природодослідницька діяльність вченого – ботаніка Антонія Анджеївського)	108
70. <i>Петрук К., Грюк І.Б.</i> Радіобіологічні реакції рослин.	110
71. <i>Поніманський Л.В.</i> Разработка автоматизированной системы управления технологическим процессом по производству древесных гранул.	112
72. <i>Суходольська І., Мороз Є.П.</i> Інтродукція популяції пальчатокорінника фукса з природної флори в культуру.	113
73. <i>Теслюк Н.Я., Лико Д.В.</i> Пошкодження Каштана кінського (<i>Aesculus hippocastanum</i>) у парковому господарстві.	115
74. <i>Хоменчук Т.С., Тищук В.І.</i> Дефекти структури кристалів. Види дислокацій.	116
75. <i>Чернявська О., Грюк І.Б.</i> Підвищення радіозахисних властивостей хлібобулочних виробів добавками нетрадиційної сировини рослинного походження.	119
76. <i>Чернявська О., Грюк І.Б.</i> Забруднення харчових продуктів та шляхи зниження в них рівня токсичних речовин.	120

Секція 4–5. Молодий математик – програміст

77. <i>Гаврилюк В., Бомба А.Я.</i> Чисельне розв'язання модельних крайових задач на квазіконформні відображення в областях з неоднорідними включеннями та вільними межами	122
78. <i>Гаврюсєв С., Сяський А.О.</i> Математична модель часткового підсилення пластинки з криволінійним отвором двома стержнями в умовах циліндричного згину.	122
79. <i>Гнедко Н.М.</i> До питання використання ресурсів Internet в освітніх цілях.	123
80. <i>Громов Д.В.</i> Про необхідність вивчення функціональних можливостей інформаційно – пошукових систем мережі Інтернет.	124

81. *Климюк Ю.Є.* Просторові нелінійні сингулярно збудені крайові задачі типу “конвекція – дифузія” . . . 125
82. *Левінська І., Петрівський Я.Б.* Моделювання кінетики газоутворення водню із використанням програмних продуктів комп’ютерної математики. 126
83. *Мимрик Л., Коц І.В.* Математична модель потоку рідини через діафрагми нестандартних розмірів. . . 128
84. *Онищук В.В.* Проблеми захисту інформації в інформаційних мережах. 129
85. *Остачук Н.О., Крайчук С.О.* Додаткові функції задання та побудови графіків в програмі Mathcad. . . 130
86. *Подолець В., Петрівський Я.Б.* Модель фільтраційних процесів при дослідженні наслідків техногенної діяльності. 132
87. *Циганчук Л., Присяжнюк І.М.* Асимптотичний метод розв’язування одного класу нелінійних сингулярно збудених крайових задач типу „конвекція – дифузія – масообмін” 134
88. *Шафран Л., Петрівський Я.Б.* Інформаційно-моделююча система вилугування корисних компонентів. 136

Секція 6. Молодий філолог

89. *Антончук О., Хом’як І.М.* Лінгвістичні основи навчання орфографії в школі. 138
90. *Борицький В., Павлова О.І.* Місце термінології у системі сучасної англійської мови науки. 139
91. *Борицький В., Павлова О.І.* Лінгвістичні особливості медичної підмови сучасної англійської мови. . . . 140
92. *Гриценко А. Пульпер С.О.* Актуалізація опорних знань п’ятикласників у засвоєнні фольклорних творів 142
93. *Качанова Д., Шульжук Н.В.* Стилiстичний аспект дослідження синтаксичної організації творів Олександра Довженка. 143
94. *Смелянська В., Редько В.Г.* Сучасні підходи до планування програми з іноземної мови у початковій школі США. 145
95. *Фрідрих А., Вербець В.В.* Проблема підготовки майбутніх учителів –філологів до дослідницької діяльності в теорії і практиці вищої школи. 146
96. *Халимон І., Редько В.Г.* Умови формування професійної компетентності майбутніх учителів з другої спеціальності “Іноземна мова” 148
97. *Ярута Н.* Вибір героя біографічного твору. 149

Секція 7. Молодий історик

98. *Бородинська Л., Галуха Л.Ю.* Товариство взаємної допомоги євангельських християн у Другій Речі Посполитій. 152
99. *Ворон О.* Німецькі масові організації та їхня роль у суспільно – політичному житті міжвоєнної Чехословаччини. 153
100. *Герасименко О., Безклубенко С.Д.* Вплив традицій міської культури воліні на становлення української національної ідентичності 156
101. *Давидчук С., Сеєрова О.В.* Правовий статус російського дворянства згідно жалуваної грамоти 1785 р. 157
102. *Довгалець О., Карпуніна Т.О.* Гривні і куни стародавніх слов’ян. 158
103. *Желізняк В., Гур’янова І.Е.* Україна в глобалізаційних процесах. 160
104. *Іванченко О., Постоловський Р.М.* Виникнення вишеградського трикутника і прийняття декларації 162
105. *Капустін Г.М., Сеєрова О.В.* Сутність явища метаморфічного фаворитизму. 164
106. *Карпуніна Т.О., Гайбонюк В.Д.* Волинь 1939 року: початок українсько – польського протистояння. . . 166
107. *Кравченко О., Побіргченко Н.С.* Історико – дослідницька діяльність Пантелеймона Куліша у 40 – і роки XIX століття. 169
108. *Ліончук О.П., Галуха Л.Ю.* „Майдан” як неінституційований вияв прямої демократії. 170
109. *Маркович В., Сеєрова О.В.* Реалізація анархістської ідеї в контексті революції 1905 – 1907 рр. в Росії. 171
110. *Наумов А.С.* Президентські вибори – 2004 в Росії: причини перемоги В.Путіна 172
111. *Пилипович Т.В., Карпуніна Т.О.* Трагічна доля українців Холмщини періоду 1939 – 1947 рр. в контексті українсько – польських відносин. 174
112. *Писцьо В., Давидюк Р.П.* Причини та початковий етап депортаційних акцій в Західній Україні 1939 – 1941 років. 176
113. *Середюк О.А., Карпуніна Т.О.* Українські землі в складі Польського Королівства і Великого Литовського Князівства. 178
114. *Тимочко І.Б.* Волинське єпархіальне училище у другій половині XIX – початку XX ст. 181
115. *Швець Д., Карпуніна Т.О.* Берестейська унія та її вплив на українську національну еліту. 183
116. *Шмид О., Шеретюк В.М.* Еволюція національної політики царського уряду на Волині в XIX ст. . . . 185

Секція 8. Молодий громадянин держави

117. *Веренько В., Бурдяк В.І.* Участь молоді та молодіжних об’єднань у політичних процесах України: політичний та морально – етичний аспекти. 187
118. *Зайва Ю.А.* Спільна робота дошкільного закладу і сім’ї щодо статево – рольової соціалізації дітей дошкільного віку. 188
119. *Князєв А., Ротар Н.Ю.* Проблема формування політичної компетентності молоді в Україні. 189
120. *Корольова Н., Гавриш І. В.* Педагогічні умови формування національно – політичної еліти молоді. . 190

121.	<i>Ларіна Т., Тезікова С.В.</i> Діяльність професійних об'єднань у вирішенні питання професійної реалізації вчителів у США.	191
122.	<i>Марчук Г.В.</i> Особливості формування основ соціальної поведінки дошкільників.	193
123.	<i>Міркевич В.П.</i> Проблема виховання соціальної компетентності дітей дошкільного віку у теорії і практиці дошкільної освіти.	194
124.	<i>Сливка В.П., Тезікова С.В.</i> Портфоліо як засіб професійного вдосконалення молодого фахівця (за результатами вивчення досвіду США).	194
125.	<i>Сошников А.А., Семькин Н.В.</i> Повышение правовой культуры в г.Донецке и Донецкой области путем реализации специальных программ, на примере Донецкого регионального информационно – правового центра (ДРИПЦ)	196
126.	<i>Удод О.В.</i> Проблеми соціальної адаптації дітей з особливими потребами засобами монтесорі –педагогіки.	197
127.	<i>Цікул І., Ротар Н.Ю.</i> Політична соціалізація як механізм формування гендернорівних орієнтацій української молоді.	198
128.	<i>Черній А.Л.</i> Легітимізаційний синдром суспільно –політичної кризи.	199
129.	<i>Чорний Б., Мармуль Л.О.</i> Ефективна регіональна політика як шлях до економічної єдності України.	200
	ЗМІСТ.	202

Наукове видання

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

17–18 травня 2007 року
м. Рівне

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Войтович І.С.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 25. Тираж 150 прим. Зам № 25/1.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно–видавничого відділу РДГУ
33000 м. Рівне, вул.С.Бандери, 12